

Verslag excursie Isabellagriend 3 december 2017

Er is een drukdoende vergadering van huismussen aan de gang in de winterjasmijn bij de Schuur in Herten als wij bijeenkomen voor een excursie naar Isabellagriend en de Oolderplas te Herten. De regen en natte sneeuw met daarbij nog een stevige wind doet de gevoelstemperatuur dalen tot ver onder nul graden. Maar toch zijn er twaalf “die hards” die de wandeling aan durven en we vertrekken dan ook om precies 9 uur. Lopend door het dorp merken we de kraaien, kauwtjes en de duiven op. We gaan richting de lus van Linne en hier vliegen enkele koperwieken met vinken op, gealarmeerd door luidruchtige gaaien. Helaas kunnen we het steenuiltje niet ontdekken. Zij zullen zich nog wel bedenken om zich naar buiten de wagen. Op de dijk turen wij over de Maas en de vlakke richting Gerelingsplas. Op één enkele grote zilverreiger en drie knobbelzwanen na is er niets te ontdekken. Waar is alles? Normaal zitten er hier honderden ganzen, smienten, wilde eenden etc. Alleen op het grasveld zitten een paar kol- en grauwe ganzen.

Op de Oolderplas zien we meerkoeten, kuifeenden. Als we de poort doorlopen schiet een ijsvogel met een razend tempo en in rechte lijn over het water. Helemaal aan de andere kant van het water zitten een stuk of zes grote zaagbekken. Op het pad worden we nagekeken door de Koninkpaarden en vlucht een sperwer op. Heel even laat een vos zich op het heuveltje zien. In de struiken en bomen valt heel weinig te beleven en dus lopen wij door tot

aan het einde van het pad. In de steile wand van de kleibult zitten talloze gaatjes gemaakt door de graafwespen en de zandbijtjes. Ook komen hier nog vele oliekevers voor. Het pad langs de Maas laat duidelijk de knaagsporen van de bever zien. Van de gevelde bomen maken de koninkpaarden ook dankbaar gebruik om de bast hiervan te nuttigen. Over de Maas vliegt in rechte lijn een ♂ grote zaagbek. Het tjak-geluid verradt een kramsvogel, die iets verder in een

Kramsvogel 1

struik gaat zitten. Diverse beverpaden lopen van het water naar de Maas, hetgeen duidt op toch wel enkele aantallen bevers. Maar zien doen wij ze niet.

Middelste zaagbek 1

Verschillende pimpel- en koolmezen vergezellen ons, als mede een grote bonte specht. Toch maar even beter kijken, want het zijn niet allemaal mezen, want ook vinken en een prachtig ♂ goudvink zitten op het pad. Op het water dobbert een familie knobbelzwaan bestaande uit vader, moeder en vier kinderen. Bijna bij de poort zien we, dat de grote zaagbekken wat dichterbij zijn gekomen. Op het pad bijna aan het eind van de wandeling staat een vogelaar over het water te turen. Aan Nicky wordt gevraagd, wat er te zien is.

In het groepje van de grote zaagbekken zit ook nog een ♂ middelste zaagbek, die mooi door zijn telescoop te zien is. Deze vogel komt zelden in het binnenland voor, maar voornamelijk aan de zee-kusten. Hij is iets kleiner als de grote zaagbek en het meest markante hierbij is de borstelige en ruige bevedering op de zwart en groen glanzende kop. Ook is de snavel dunner. Een uitzonderlijke waarneming. Bij de auto aangekomen hebben wij het idee, dat er toch nog water wintergasten niet aanwezig zijn, zoals de brilduikers en nonnetjes. Maar al met al tellen wij 43 soorten. Helemaal doorweekt en koud spoeden wij ons huiswaarts.

Meinse van der Velde